

ACC. N:R M. 14925:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: P. A. Svensson, Fjörman
 Härad: L. Åbo Berättare: " " " "
 Socken: Höja Berättarens yrke: f.d. kantar ö. folkskoll.
 Uppteckningsår: 1960 Född år 1871 i Höja

Skyddande, utvecklande och roande föremål
för barn i kruspålden. s. 1.

LuF 114

11/4-60

Brev, bef. M. 14925

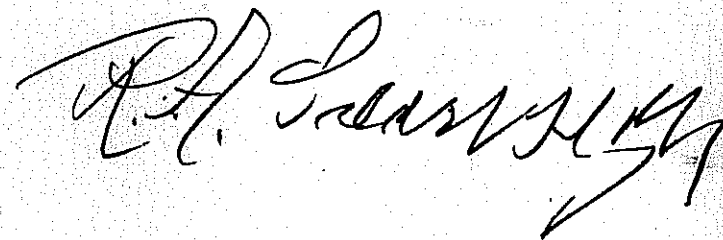
FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Tjörnarps den 7 april 1960.

Folklivsarkivet.

Tyvärr måste jag bekänna, att jag med bästa vilja i världen inte kan besvara de frågor, som framställas. De små uppteckningar, som medfölja, äro förmodligen förur bekanta.

Med utmärkt högaktning

Något slags huvudbonad för barnen känner jag inte till. Små barn hade dock ganska ofta "kråka" på sig. Det var en huvudbonad som sträckte sig över hela huvudet ända ned till halsen samt långt fram för ögonen. En sådan "kråka" hade barnet i allmänhet på sig, då det var starkt solsken; man ville tydligen med densamma skydda barnets ögon för för starkt solljus.

Icke sällan hade man gungor. Ett par starka järnkrokar voro slagna i rummets tak, och i dessa två hängde gungan. Sedan man satt "glötten" där, drog man ett eller ett par band framför barnets mage och bröst, så att det inte kunde falla av gungan. Icke sällan hade man liksom en kubisk låda av spjälör, och i denna släppte man barnet, deå det kunde stå för sig själv. Stundom hade man satt trillor under den kubiska lådan, så att barnet kunde röra sig fram och åter. Rätt ofta har jag sett små barn med sele och från den en länk eller ett band, men jag vågar inte påstå, att jag sett några tjudrade barn. Sådana "säkerhetsanordningar" slutade man med, då barnet kunde gå på egen hand. Ofta fick barnet en skramla, och med denna var det mycket trevligt, ända till dess barnet slog sig i pannan, då durtonarterna genast övergingo i moll